



La paciència s'ha fet imprescindible

Glòria Martínez
Tècnica d'atenció al futur estudiant

Portem ja molts dies de confinament i, pel que sembla, encara ens en queden alguns per endavant. Per tant, la paciència s'ha fet, és i serà imprescindible a les nostres vides. En el meu cas, podria dir que la paciència sempre m'ha acompanyat, però, a vegades, en situacions «excepcionals» és un element que pot fallar. I confesso que algun d'aquests dies m'ha passat, de sobte, la impaciència m'ha vingut a visitar. Influeixen molts factors: la distància física amb les persones que estimes i que impedeix compartir bons moments, el patiment de com estaran de salut..., així com les noves rutines que hem hagut d'adquirir i que, a vegades, poden ser complicades de portar durant una convivència de 24 hores diàries amb la nostra família. Però bé, per sort, després d'un moment anímicament negatiu sempre n'arriba un de positiu. El sol sempre acaba sortint.

Una de les coses positives que el confinament m'està aportant és el fet de gaudir d'estar a casa i fer-me meus els espais dels quals abans gairebé no gaudia. Mai he sigut una persona d'estar molt a casa, és a dir, sortir, passejar, en definitiva, anar amunt i avall sempre m'ha caracteritzat, però, d'alguna manera, estic refent casa meva, i aquests petits canvis, poden fer canviar extraordinàriament la visió que tenim de les coses.

Qui ens havia de dir el passat 31 de desembre que l'any que estava a punt de començar seria, probablement, l'any que canviaria les nostres vides. Un canvi de rumb, de forma de pensar, en definitiva, de manera de fer. Això es el que sembla que passarà i, encara que sigui a llarg termini, esperem que cadascú de nosaltres puguem extreure'n un important aprenentatge per a la resta de la nostra vida.

Molts ànims i salut per a tothom!